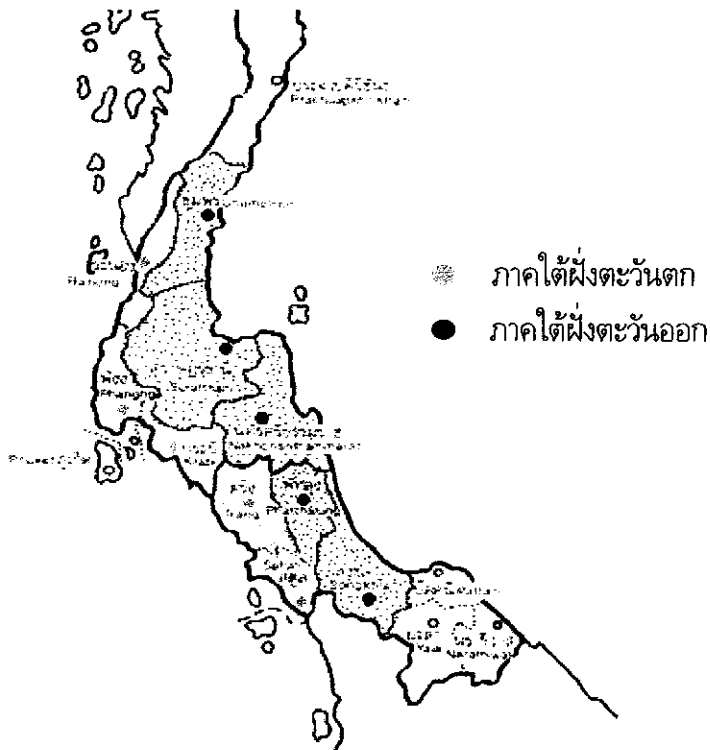

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้ดำเนินการเก็บข้อมูลประกอบการวิจัยประเภทพรรณนา (descriptive research) ซึ่งเป็นการวิจัยที่ไม่ต้องอาศัยการทดลอง (non-experimental method) ในพื้นที่ๆ ไม่มีการควบคุม (uncontrolled settings) และประเมินสมภาวะชนบทแบบมีส่วนร่วม (PRA) (สุชาติ, 2536)

3.1 เก็บข้อมูลจากแปลงตัวอย่างของเกษตรกรในท้องถิ่น จากหน่วยงานราชการ หรือจากการสำรวจพบเห็นและสัมภาษณ์เกษตรกรผู้เป็นเจ้าของ ที่พบตามเส้นทางสายหลักระหว่างจังหวัด จำนวน 30 แปลงตัวอย่าง ซึ่งอยู่ทางภาคใต้ฝั่งตะวันออกจำนวน 15 แปลง (จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา) และภาคใต้ฝั่งตะวันตกจำนวน 15 แปลง (จังหวัดระนอง พังงา กระบี่ ตรัง และสตูล) รายละเอียดตำแหน่งที่ตั้งดังแสดงตามภาพที่ 1 จากนั้นได้ทำการสำรวจเก็บตัวอย่างตามเส้นทางสายหลักของจังหวัดต่างๆ ที่กำหนดตามข้างต้น โดยไม่เฉพาะเจาะจงตัวเกษตรกร แต่หากพบว่ามีต้นสะตอร่วมอยู่ในระบบมากกว่า 10 ต้น และพบเจ้าของสวนทำการสัมภาษณ์ ตามแบบฟอร์มที่กำหนดและเก็บภาพมาประกอบการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพที่ 1 จังหวัดที่เก็บตัวอย่างแปลงปลูกสะตอบริเวณภาคใต้ฝั่งตะวันตกและภาคใต้ฝั่งตะวันออก

แบบสัมภาษณ์ข้อมูลแปลงปลูกสะตอแก่เกษตรกรตัวแทน รายละเอียดตามแบบฟอร์มต่อไปนี้

วันเก็บข้อมูล...../...../.....

ผู้บันทึกข้อมูล.....

แบบสัมภาษณ์

โครงการวิจัยและพัฒนาปลูกสะตอเป็นพืชร่วมในระบบวนเกษตร

ชื่อเกษตรกร..... ที่อยู่..... โทร.....

ขนาดพื้นที่สวน.....ไร่ รูปแบบการปลูก..... ภูมิอากาศ.....

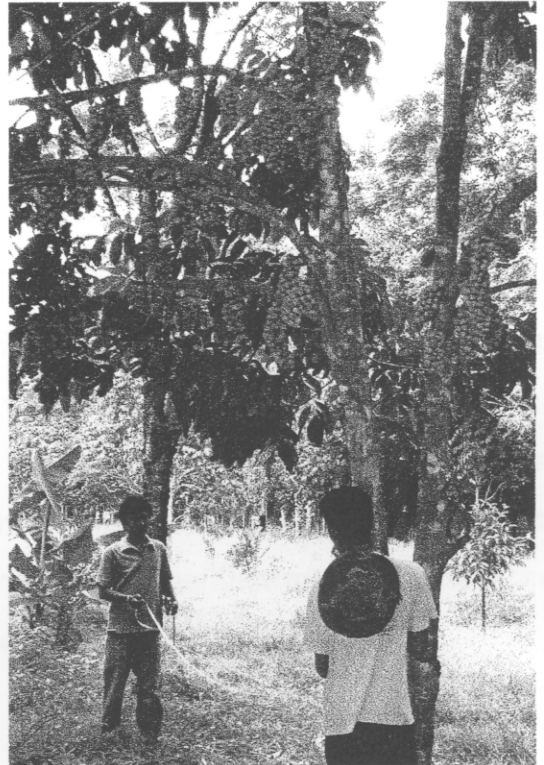
สภาพพื้นที่..... ลักษณะ/คุณสมบัติของดิน.....

ความหลากหลาย ในระบบ	ข้อมูลสะตอในช่วงของการสำรวจ					
	จำนวนต้น	อายุเฉลี่ย	DBH เฉลี่ย	Height เฉลี่ย	ผลผลิต เฉลี่ย	โรค/แมลง ที่พบ
ชนิดพืชร่วม						
	ความคิดเห็นของเกษตรกรเจ้าของสวนเกี่ยวกับการปลูกสะตอ					
ชนิดสัตว์เลี้ยง						
ชนิดสัตว์ป่าที่พบเห็นได้						

แผนที่การเดินทางโดยสังเขป	แผนที่สวนโดยสังเขป	หมายเหตุ

ภาพที่ 2 แบบฟอร์มสัมภาษณ์ข้อมูลแปลงปลูกสะตอ

3.2 ปลุกสะดอเพิ่มและบำรุงรักษาในแปลงตัวอย่างที่สถานีวิจัยเทพา ของคณะ
ทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในหลุมขนาด 1x1x1 เมตร จำนวน 20 ต้น แล้วเก็บ
ข้อมูลการเจริญเติบโต ข้อมูลผลผลิตในพื้นที่แปลงตัวอย่างขนาด 12.5 ไร่ ทำแผนที่การครอบคลุม
เรือนยอด โดยการวางผังตีกริด ขนาด 5x5 เมตรทั่วทั้งแปลง แล้วกำหนดจุดตำแหน่งของพรรณพืชทุก
ต้นทั้งชนิดที่มีอยู่เดิม และที่ปลูกใหม่เพิ่มเติมตามช่องว่างระหว่างเรือนยอด ต้นกล้าสะดอที่ปลูกใหม่ได้
พิจารณาให้กระจายปลูกตามตำแหน่งที่หลุมว่าง ซึ่งพืชอื่นที่เคยปลูกไว้ก่อนได้ตายไปแล้ว จากนั้นวัด
ขนาดความสูง รัศมีทรงพุ่ม และขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของพืชทุกต้น ซึ่งพืชที่มีอยู่เดิมวัดที่ระดับ
DBH โตมากกว่า 4 เซนติเมตร แต่ต้นที่ระดับ DBH เล็กกว่า 4 เซนติเมตร และต้นกล้าสะดอที่ปลูก
ใหม่ทำการวัดที่ระดับเหนือดิน 10 เซนติเมตร จากนั้นนำข้อมูลไปใช้ในการทำแผนที่ลักษณะการ
ครอบคลุมของเรือนยอดพืชแต่ละชนิด จัดทำกราฟแสดงชั้นเส้นผ่านศูนย์กลางและชั้นความสูง เพื่อ
นำไปศึกษาวิเคราะห์ผลการวิจัย

ภาพที่ 3 การเก็บข้อมูลทำแผนที่การครอบคลุมเรือนยอดแปลงปลูกสะดอ